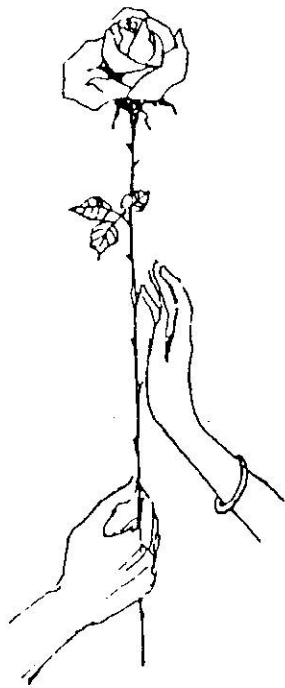

ĐỐT NÉN HUƠNG TRẦM

TIỂU SỬ CỦA CỐ AH CAO TẤN TÀI

AH Cao Tấn Tài sinh ngày 29 tháng 3 năm 1929 (Kỷ Ty) tại Saigon trong một gia đình tư chức. Thời niên thiếu, anh Tài là một học sinh xuất sắc tại trường tiểu học Huỳnh Khương Ninh (Đakao) sau đó lên bậc trung học tại trường Petrus Ký. Thân phụ của AH lâm bạo bệnh và mất năm AH lên 16 tuổi, từ đó AH vừa đi học vừa đi làm cho đến năm 1955 tốt nghiệp Kỹ Sư Công Chánh.

Ra trường CC, AH vào phục vụ cho Hỏa xa Việt Nam cho đến năm 1964. Trong thời kỳ này AH là trưởng ty ốc lộ, chỉ huy 500 nhân viên và phụ trách các công trường tái thiết nhiều tuyến đường sắt của đường hỏa xa xuyên Việt bị Việt cộng đặt mìn phá hoại thường xuyên. Trong nhiều năm liền, AH di chuyển liên tục trên 1 tuyến thiết lộ dài khoảng 1,200 km với sự hộ tống của các toa xe bọc thép do QĐQG yểm trợ để sửa chữa các tuyến đườngf rầy bị Việt cộng giật mìn.

Vào năm 1960 hay 1961, AH được chính phủ gởi đi tu nghiệp tại Hoa Kỳ ở Michigan State University.

Năm 1964 AH từ chức ở HXVN và vào làm cho công ty dầu hỏa ESSO cho đến ngày miền Nam thất thủ. Trong suốt thời kỳ này AH là phụ gá GĐ Kỹ thuật. Kể đến năm 1971, AH nhậm chức GĐ kho dầu ESSO Nhà Bè và chỉ huy hơn 500 nhân viên. Kho dầu cung cấp nhiên liệu, gaz và hóa chất cho Quân đội và dân sự.

Tháng 4/1975, Saigon thất thủ, AH kẹt lại và phải làm cho UBQQ Bắc Việt. Đầu năm 1976, AH tìm cách rút lui để mưu tính vượt biên.

Trong thời kỳ này, AH bị Việt cộng cho đem ra đấu tố nhưng nhờ lòng mến phục của hơn 600 nhân viên đã từng làm dưới quyền AH trước 1975, AH không những không bị đấu tố mà còn được đại diện của nhân viên đứng ra bảo đảm trước bạo quyền Việt cộng.

(Xem tiếp trang 54)

ĐỐT NÉN HUƠNG...

(Tiếp theo trang 51)

Cuối năm 1977, AH bị bắt giam tại trại 42 Hàm Tân sau một chuyến vượt biên bất thành. Gia đình AH tại Saigon chạy sốt vó để lo cho AH thoát được vòng lao lý.

Tháng 5 năm 1978, AH được sang Pháp dưới diện chữa bệnh với điều kiện phải cam kết bỏ vợ con lại VN.

Tháng 6 năm 1979, trưởng nam của AH là Cao Tấn Trung vượt biên thành công đến Nhật Bản.

Tháng 11 năm 1980, trưởng nữ của AH, Cao Ngọc Phương Chi vượt biên đến Philippines.

Đến tháng 7 năm 1981, vợ của AH cùng 2 cháu trai và 2 cháu gái còn lại được đi chánh thức.

Ngày 17-7-1981, gia đình AH được hoàn toàn đoàn tụ sau hơn 3 năm chia cắt.

Từ 1979 đến 1988, AH làm cho công ty điện tử và laser Cilas-Alcatel (group CGE lớn nhất của Pháp). Hai tháng trước khi về hưu, ngày 31-10-1988, AH bị tử nạn lưu thông tại Paris và qua đời ngày 1-11-1988, hưởng dương 59 tuổi.

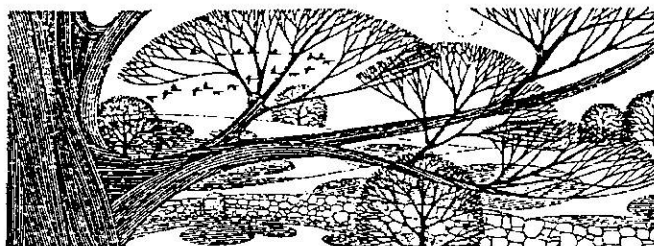
AH mất đi làm cho GĐ và bằng hữu thương tiếc không nguôi.

Lễ mai táng của AH được cử hành trọng thể tại Paris 14è vào ngày 17-11-1988, di hài của AH được hỏa táng tại Valenton (Pháp) và được gia đình đem về nhà để thờ. Ngày hôm đó, mặc dầu trời lạnh và nhiều trở ngại, hơn 250 người đã đến đưa tiễn ái hữu đến phút cuối cùng.

AH ra đi để lại chị Cao Tấn Tài và 6 cháu: 3 trai 3 gái cùng 2 rể và 2 cháu ngoại.

Trưởng nữ: Cháu Cao Ngọc Phương Chi (34 tuổi) có gia đình và 1 cháu trai và hiện đang sống tại Đài Trung, Trung Hoa Dân Quốc.

Thứ nữ: Cháu Cao Thị Quế Anh (33 tuổi) (A hậu Paris 1984) có gia đình và 1 cháu gái.

Trưởng nam: Cháu Cao Tấn Trung (30 tuổi) làm cho hãng Citroen

Thứ Nam: Cháu Cao Tấn Lộc (25 tuổi), kỹ thuật điện toán và kế toán.

Thứ nam: Cháu Cao Tấn Thọ (24 tuổi) sinh viên năm chót của trường Ecole Nationale des Ponts et Chaussées

Thứ nữ: Cháu Cao Quế Hương (17 tuổi), đang còn học Trung học.

*Phụ chú: * Chồng cháu Cao Ngọc Phương Chi (người Pháp), kỹ sư làm cho Renault-Taiwan.*

** Chồng cháu Quế Anh (người Việt), chuyên viên điện toán.*

** C.G.E. Compagnie Générale d'Electricité lúc trước có chi nhánh ở Hà Nội (trước hiệp định Genève).*

GHI CHÚ CỦA BPT:

Bài viết trên đây là của một người trong gia đình AH Cao Tấn Tài.

VỀ ÁI HỮU TRẦN ĐĂNG KHOA

AH Trần Đăng Khoa ra đi vĩnh viễn là hàng ngũ chuyên môn CC mất đi một đồng nghiệp lỗi lạc trong nghề kỹ sư lại còn hoạt bát trong chính trường và cộng đồng AHCC mất đi một bạn hiền thực tâm cùng ôn hòa trong giao du.

(Xem tiếp trang 62)

LÃNH TỰ SIÊU...

(Tiếp theo trang 61)

Để kết thúc bài này tôi xin kể lại câu chuyện sau đây, của một anh bạn CC chúng ta. Anh này bảo rằng:

“Ba anh Nhật là ba cục đất sét”, nhưng có thể nhồi thành một cục đất sét to hơn.

“Ba anh VN là ba hột xoàn”, luôn luôn rời rạc, không làm sao ngồi lại với nhau được.

Các bạn có nghĩ rằng hai câu nhận xét trên đúng phần nào không?

Một câu chuyện thứ hai về VN rằng:

Người VN có hai loại:

Loại thứ nhất a đua theo phía mạnh (chính quyền) để hưởng lợi.

Loại thứ hai, không theo và dĩ nhiên chống đối. Nhưng họ lại không tập hợp, không đoàn kết, mà lại chỉ chống chính quyền bằng mồm, và lại còn chống nhau, chống đối tất cả, và dĩ nhiên kết quả là bọn cầm quyền mãi mãi tồn tại, mặc cho bọn chống đối la ó bao nhiêu cũng được.

Hai câu chuyện trên đây, tôi nghĩ rằng đã mô tả tình trạng của người Việt chúng ta trước đây. Nếu chúng ta chưa có sự trưởng thành chính trị của Ba Lan, ít nhất chúng ta cũng đã thấy, đã học bài học của Ba Lan, và việc đầu tiên là chúng ta nên ngồi lại với nhau, giữa những Việt Kiều hải ngoại để có một tiếng nói, và tôi nghĩ tiếng nói của Việt Kiều sẽ là tiếng nói cuối cùng cho một giải pháp VN về sau này. Vì giới trí thức chúng ta là cái vốn quý nhất cho bất kỳ một chương trình chấn hưng kinh tế nào.

Và tôi xin kết thúc với câu bất hủ của cố AH Hoàng Đình Cẩn: “Ta về An Cựu, về chưa?”

NAM CÁT

Mùa hè Cali 1989

ĐỐT NÉN HUƠNG...

(Tiếp theo trang 54)

Anh Khoa học trường Cao Đẳng CC Hà Nội (Ecole Supérieure des TP) đổ ra với chức tham sự CC (agent technique des TP), anh làm việc ở ban chuyên môn CC Huế. Anh vẫn tiếp tục học thêm, gập kỳ thi tuyển “adjoint technique des TP” (1), anh lại trúng tuyển. Năm 1943 ngành kỹ sư CC Đông Dương thành lập, mở ngay kỳ thi tuyển 24 kỹ sư, anh Khoa đã giật giải thủ khoa.

Năm 1945 Việt Minh cướp chính quyền ở Việt Nam, tổ chức bầu đại biểu Quốc Hội. Anh Khoa thấy “quốc gia hữu sự” anh nhận định phải vào chính trường để tham gia mọi công việc cải cách, nhưng anh không ưa cộng sản, anh bèn vào đảng Dân Chủ (2); anh được bầu làm phó tổng thư ký đảng, rồi anh mới ra ứng cử và anh đã trúng cử đại biểu. Tháng 3-1945 anh được bổ Bộ trưởng bộ GTCC thay thế AH Đào Trọng Kim Bộ trưởng thời Bảo Đại (3). Trong khi AH Trần Đăng Khoa Bộ trưởng bộ GTCC ở Miền Bắc thời Việt Minh thì ở Saigon Miền Nam AH Trần Văn Mạo (cùng khóa kỹ sư CC với AH Khoa) làm Bộ Trưởng trước AH Trần Lê Quang thì phải.

Còn nhiều lão AH biết AH Trần Đăng Khoa như AH Võ Văn Quế, AH Trương Thành Khán... Gần gũi AH Khoa là AH Khúc Đản vì cùng đỗ một khóa kỹ sư và làm phụ tá AH Khoa trong hai năm đầu.

Ngày 15-3-1989 AH Trần Đăng Khoa đã từ trần tại Việt Nam, hưởng thọ 85 tuổi. AH Trần Đăng Khoa đã an nghỉ thiên thu. Các AH quen biết đều bùi ngùi nhớ tiếc.

KHÚC ĐẢN

Ghi chú

(1) Nước Pháp đặt ra tại Đông Dương ngạch Cadre local có adjoint-technique và ingénieur ordinaire, chương trình Pháp để tuyển tại chỗ cả người Pháp và Đông Dương dự thi làm công chức ba nước Đông Dương.

(2) Đảng Dân Chủ mọc lên khi Việt Minh cầm quyền, có thể Việt Minh tạo ra để thu hút những người quốc gia cộng tác với họ.

(3) Xem bài “Những ngày khởi thủy Bộ Giao Thông Công Chánh” đăng trong LT AHCC số 39 trang 44.

(Xem tiếp trang 64)